

En översyn av det ekonomiadministrativa regelverket för riksdagens myndigheter

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till ändringar i det ekonomiadministrativa regelverket för riksdagens myndigheter.

Förslaget innebär bl.a. att en ny lag, lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter, ska ersätta lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen (REA-lagen). Den nya lagen har förtydligats och anpassats i syfte att säkerställa att lagstiftningen är relevant och ändamålsenlig. Lagen har bl.a. ändrats så att strukturen och språket stämmer bättre överens med budgetlagens (2011:203). Förslaget innehåller även lagändringar som innebär att riksdagens nämndmyndigheter i den verksamhetsredogörelse som de årligen ska lämna till riksdagen också ska redovisa de kostnader som är förknippade med verksamheten. Vidare innebär förslaget ett förtydligande i Riksdagsförvaltningens instruktion om förvaltningens rätt att ta ut avgifter för upplåtelser av lägenheter och lokaler i myndighetens fastigheter och att det av instruktionen framgår att sådana avgifter ska beräknas på marknadsmässiga grunder.

Lagförslagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2017.

Inga motioner har lämnats med anledning av framställningen.

Behandlade förslag

Framställning 2015/16:RS5 Det ekonomiadministrativa regelverket för riksdagens myndigheter.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut3

Redogörelse för ärendet5

 Ärendet och dess beredning.....5

 Bakgrund5

 Framställningens huvudsakliga innehåll.....6

Utskottets överväganden.....7

 Det ekonomiadministrativa regelverket för riksdagens myndigheter7

 Framställningen.....7

 Tidigare riksdagsbehandling11

 Utskottets ställningstagande.....12

Bilaga 1

Förteckning över behandlade förslag13

 Framställningen.....13

Bilaga 2

Riksdagsstyrelsens lagförslag14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Det ekonomiadministrativa regelverket för riksdagens myndigheter

Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till

1. lag om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter
2. lag om ändring i lagen (1980:607) om beslutande organ i frågor om disciplinansvar m.m. beträffande arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter
3. lag om ändring i lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän
4. lag om ändring i lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen med den ändringen att ingressen ska lyda "Härigenom föreskrivs att 4a, 5, 12 och 18 §§ lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen ska ha följande lydelse."
5. lag om ändring i lagen (2011:745) med instruktion för Riksdagsförvaltningen
6. lag om ändring i lagen (2012:880) med instruktion för Valprövningsnämnden
7. lag om ändring i lagen (2012:881) med instruktion för Statsrådsarvodesnämnden
8. lag om ändring i lagen (2012:882) med instruktion för Nämnden för lön till riksdagens ombudsmän och riksrevisorerna
9. lag om ändring i lagen (2012:883) med instruktion för Riksdagens arvodesnämnd
10. lag om ändring i lagen (2012:884) med instruktion för Riksdagens överklagandenämnd
11. lag om ändring i lagen (2013:353) med instruktion för Partibidragsnämnden

Därmed bifaller riksdagen framställning 2015/16:RS5 punkterna 1–3 och 5–11 samt bifaller delvis framställning 2015/16:RS5 punkt 4.

Stockholm den 8 november 2016

På konstitutionsutskottets vägnar

Andreas Norlén

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Andreas Norlén (M), Björn von Sydow (S), Hans Ekström (S), Veronica Lindholm (S), Jonas Millard (SD), Maria Abrahamsson (M), Per-Ingvar Johnsson (C), Agneta Börjesson (MP), Patrick Reslow (M), Emanuel Öz (S), Fredrik Eriksson (SD), Tina Acketoft (L), Mia Sydow Mölleby (V), Laila Naraghi (S), Berit Högman (S), Marta Obminska (M) och Stefan Svanström (KD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Riksdagsstyrelsen beslutade den 26 mars 2014 att ge en kommitté i uppdrag att göra en översyn av lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen (REA-lagen) och till lagen hörande föreskrifter. Kommittén skulle enligt direktiven förtydliga regelverket, se över regelstrukturen och föreslå en anpassning av regelverket till den nu gällande budgetlagen (2011:203). Den 15 oktober 2014 beslutade riksdagsstyrelsen om tilläggsdirektiv enligt vilka kommittén även fick i uppdrag att föreslå hur regelverket om redovisning av ansvar för chefspensioner kan förtydligas. I kommittén har utöver företrädare för Riksdagsförvaltningen även ingått företrädare för övriga myndigheter under riksdagen och för Regeringskansliet och Ekonomistyrningsverket. Kommittén, som antog namnet REA-lagskommittén, lämnade sina förslag den 1 september 2015 i betänkandet En översyn av det ekonomiadministrativa regelverket för riksdagens myndigheter (2015/16:URF1). Förslagen i betänkandet har remissbehandlats.

Inga följdmotioner har väckts med anledning av framställningen.

Bakgrund

REA-lagen trädde i kraft den 1 januari 2007. Syftet med lagen var dels att skapa en ökad klarhet om vilka skyldigheter och befogenheter riksdagens myndigheter hade på finansmaktens område, dels att förenkla riksdagens styrning av myndigheterna och förtydliga befogenhetsfördelningen mellan riksdagen och dess myndigheter. Bestämmelserna utformades med utgångspunkten att det sakliga innehållet i den numera upphävda lagen (1996:1059) om statsbudgeten också skulle gälla för riksdagens myndigheter om inte särskilda skäl talade emot detta. Riksbanken omfattas inte av REA-lagen mot bakgrund av myndighetens oberoende ställning som centralbank, med självständig förmögenhetsförvaltning och eget fastställande av budget. Ekonomiadministrativa bestämmelser för Riksbanken finns i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.

Under den tid som gått sedan REA-lagen trädde i kraft har regeringsformens bestämmelser om finansmakten ändrats och en ny budgetlag (2011:203) har trätt i kraft. Erfarenheter av lagens tillämpning under de år den har varit i kraft har också kunnat dras. Riksdagsstyrelsen har därför sett att det har funnits ett behov av att se över REA-lagen såväl innehållsmässigt som språkligt för att säkerställa att lagstiftningen är relevant och ändamålsenlig. Med anledning av ett tillkännagivande från riksdagen har också frågor om hanteringen av s.k. chefspensioner utretts.

Framställningens huvudsakliga innehåll

I framställningen föreslår riksdagsstyrelsen en ny lag, lagen om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter, som ska ersätta REA-lagen. Syftet med den nya lagen är att den bättre ska överensstämma med budgetlagens (2011:203) struktur och språk. Utgångspunkten ska även fortsättningsvis vara att det ekonomiadministrativa regelverket för riksdagens myndigheter till både innehåll och språk ska överensstämma med de regler som gäller för regeringen och dess myndigheter, om inte särskilda skäl motiverar en avvikelse.

Vidare föreslår riksdagsstyrelsen att ett förtydligande görs i lagen (2011:745) med instruktion för Riksdagsförvaltningen om förvaltningens rätt att ta ut avgifter för upplåtelser av lägenheter och lokaler i myndighetens fastigheter. Riksdagsstyrelsen föreslår också att det av Riksdagsförvaltningens instruktion ska framgå att sådana avgifter ska beräknas på marknadsmässiga grunder.

Den nya lagen ska enligt förslaget, i likhet med REA-lagen, inte vara tillämplig på den verksamhet som riksdagens nämndmyndigheter bedriver. För att tydliggöra ansvarsförhållandet mellan Riksdagsförvaltningen och riksdagens nämndmyndigheter i ekonomiska frågor föreslår riksdagsstyrelsen en ändring i nämndernas instruktioner om att de i de redogörelser som de årligen ska lämna till riksdagen ska redovisa de kostnader som är förknippade med verksamheten.

Utskottets överväganden

Det ekonomiadministrativa regelverket för riksdagens myndigheter

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar riksdagsstyrelsens lagförslag.

Framställningen

Inledning

I följande avsnitt redogörs kortfattat för förslagen i framställningen och riksdagsstyrelsens överväganden. En mer ingående beskrivning finns i framställningen.

En ny lag om budget och ekonomiadministration

Lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen, förkortad REA-lagen, trädde i kraft den 1 januari 2007 och är utformad med lagen (1996:1059) om statsbudgeten med tillhörande ekonomiadministrativa förordningar som förebild. Utgångspunkten när REA-lagen infördes var att regleringen för myndigheterna under riksdagen inom det ekonomiadministrativa området skulle överensstämma med vad som gällde för regeringen och dess myndigheter, om det inte fanns särskilda skäl som motiverade en avvikelse. Sedan REA-lagen trädde i kraft har regeringsformens bestämmelser om finansmakten ändrats och en ny budgetlag (2011:203) har trätt i kraft. Vidare har det kunnat dras erfarenheter av tillämpningen av lagen. Riksdagsstyrelsen framhåller att det därför har funnits ett behov av att se över REA-lagen såväl innehållsmässigt som språkligt för att säkerställa att lagstiftningen är relevant och ändamålsenlig. Riksdagsstyrelsens bedömning är att anpassningen kräver genomgripande ändringar i REA-lagen, främst strukturellt och språkligt, men också i vissa avseenden innehållsmässigt, och de är därmed av den omfattningen att de inte bör genomföras i den befintliga lagen. Riksdagsstyrelsen anser därmed att den nuvarande lagen ska upphävas och ersättas med en ny lag. Den nya lagen ska enligt förslaget heta lag om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter.

För att öka överblickbarheten är den nya lagen i likhet med budgetlagen indelad i kapitel. Bestämmelserna är också utformade så att de tydligare riktar sig till myndigheterna än vad som är fallet i den befintliga lagen. Riksdagsstyrelsen framhåller att det bl.a. innebär att de bestämmelser som i dag är formulerade som en möjlighet för riksdagen att besluta om något som

avviker från vad som sägs i lagen i stället formuleras som en upplysning till myndigheten om att vad som sägs i lagen i en viss fråga gäller, om inte riksdagen beslutar något annat. Vidare har terminologin ändrats så att den överensstämmer med terminologin i regeringsformen och budgetlagen.

Dessutom bör de enskilda bestämmelserna enligt riksdagsstyrelsen som huvudregel stämma överens med motsvarande bestämmelser i budgetlagen, inte bara innehållsmässigt utan även språkligt.

Avsikten med majoriteten av ändringarna i den nya lagen i förhållande till REA-lagen är att de inte ska innebära någon ändring i sak. Ändringarna syftar framför allt till att anpassa bestämmelserna till motsvarande bestämmelser i budgetlagen (2011:203) och förtydliga genom språkliga ändringar, introducera begrepp eller tydligare rikta sig mot myndigheterna. I några fall handlar ändringarna om att kodifiera en praxis av vad som hittills gällt och som också numera uttryckligen regleras i budgetlagen (2 kap. 10 § andra stycket och 4 kap. 9 §). Några ändringar är dock mer substantiella.

När det gäller redovisning mot inkomstitlar och anslag föreslår riksdagsstyrelsen i 2 kap. 11 § andra stycket andra meningen att det ska göras ett undantag från principen om kostnadsmässig redovisning av förvaltningsutgifter för utgifter för särskilda ekonomiska avgångsförmåner. Sådana utgifter ska i stället redovisas det budgetår som utgifterna hänför sig till. Bestämmelsen saknar i denna del motsvarighet i såväl REA-lagen som budgetlagen. Med särskilda ekonomiska avgångsförmåner avses avsättningar för ledamöter enligt lagen (1994:1065) om ekonomiska villkor för riksdagens ledamöter och avsättningar för s.k. chefspension (se vidare nedan).

En nyhet i budgetlagen jämfört med lagen om statsbudgeten är kravet att regeringen när den begär ett beställningsbemyndigande ska ange under vilka år det ekonomiska åtagandet beräknas medföra utgifter. Det innebär att det ska framgå av regeringens förslag till bemyndigande dels under vilka år som åtagandet kan komma att infrias, dels vilket år som åtagandena kommer att vara slutbetalda. Kravet är en följd av påpekanden från finansutskottet om vikten av tidsbestämda bemyndiganden för att behålla kontrollen över åtagandena (se bet. 2007/08:FiU11 och bet. 2008/09:FiU11). För att de bestämmelser som riktar sig till myndigheter under riksdagen ska överensstämma med de som riktar sig till regeringen och dess myndigheter föreslår riksdagsstyrelsen att de ändringar som har gjorts i budgetlagens bestämmelse om beställningsbemyndiganden ska få genomslag i motsvarande bestämmelse i den nya lagen.

Ytterligare en nyhet i budgetlagen är möjligheten för regeringen att utan ett särskilt bemyndigande göra ekonomiska åtaganden för staten om dessa uppgår till högst 10 procent av det anvisade anslaget, dock högst 10 miljoner kronor. Ett förbehåll är dock att beställningsbemyndigandet inte har beslutats för anslaget. Riksdagsstyrelsens bedömning är att det trots att det i dagsläget inte behövs någon bestämmelse av detta slag för riksdagens myndigheter skulle det kunna uppstå ett sådant behov i framtiden. Med hänsyn till utgångspunkten att bestämmelserna i så stor utsträckning som möjligt ska vara den samma för

myndigheterna under riksdagen som för myndigheterna under regeringen föreslår riksdagsstyrelsen att en liknande bestämmelse införs i den nya lagen. Bestämmelserna om beställningsbemyndiganden finns i kapitel 3 i den nya lagen.

I 5 kap. om förvärv och överlåtelse av egendom föreslår riksdagsstyrelsen ett tillägg i 9 § om affärsmässighet i förhållande till REA-lagen. Här tydliggörs att förvärv kan göras genom såväl köp som byte och att kravet på affärsmässighet gäller oavsett förvärvsform. Därigenom stämmer bestämmelsen bättre överens med motsvarande bestämmelse i budgetlagen. Vidare har det i likhet med i budgetlagen utformats en möjlighet till avsteg från kravet på affärsmässighet, under förutsättning att det finns särskilda skäl. Enligt författningskommentaren är en restriktiv bedömning påkallad där egendomens värde ska tillmätas betydelse. Vidare föreslås att myndigheterna under riksdagen i likhet med bestämmelserna i budgetlagen för regeringen och i förlängningen dess myndigheter ska få disponera hela försäljningsinkomsten från försäljning av lös egendom, om inkomsten uppgår till ett mindre belopp och egendomen har finansierats av anslag (5 kap. 12 §). Syftet med en sådan ordning är att möjliggöra administrativ förenkling och erbjuda ett incitament för att kravet på affärsmässighet ska uppfyllas. Av bestämmelsen framgår också att myndigheten endast får använda försäljningsinkomsterna i den verksamhet som inkomsten härrör från.

Enligt 26 § REA-lagen får myndigheten inte utan riksdagens bemyndigande använda statens medel eller övriga tillgångar till att förvärva aktier eller andelar i företag. Myndigheten får dock utan riksdagens medgivande ta emot en donation som består av aktier eller andelar i ett företag. För att myndigheten ska få avyttra aktier eller andelar i ett företag krävs däremot enligt 27 § REA-lagen alltid riksdagens bemyndigande oavsett hur aktierna eller andelarna förvärvats. Riksdagsstyrelsen anser i likhet med kommittén att en sådan ordning framstår som något motstridig, och det har inte heller framkommit något under utredningen som motiverar att ordningen bör behållas. Vidare konstateras att det inte ingår i någon av myndigheternas uppdrag att förvalta egendom av det slag som är aktuellt. Mot bakgrund av detta föreslås att myndigheten inte ska få ta emot en donation utan riksdagens medgivande om den överlåtna egendomen består av aktier eller andelar i ett företag (7 kap. 2 §).

Vidare föreslås förändringar i fråga om redovisningsskyldighet och revision. Bestämmelsen i REA-lagen om årsredovisningars innehåll är utformad med 2 kap. 4 § förordningen om årsredovisning och budgetunderlag som förebild men är mer kortfattad och övergripande. Riksdagsstyrelsen anser i likhet med kommittén att med hänsyn till att årsredovisningen utgör grunden för riksdagens uppföljning av myndigheternas verksamhet bör vissa andra delar som är väsentliga för årsredovisningen framgå direkt av lagen. Riksdagsstyrelsen föreslår därför en bestämmelse om att myndigheten i årsredovisningen utöver resultatredovisning, resultaträkning, balansräkning, anslagsredovisning och noter även ska lämna information om andra

förhållanden av väsentlig betydelse för uppföljningen och prövningen av verksamheten (9 kap. 3 §). Årsredovisningen ska även enligt förslaget skrivas under av myndighetens ledning (9 kap. 4 §).

Av framställningen framgår det att majoriteten av remissinstanserna tillstyrkt, delar kommitténs uppfattning om eller inte har haft någon invändning mot förslagen i betänkandet.

Som en konsekvens av förslaget till ny lag lämnas också förslag till följdändringar i lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän, lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen och lagen (2011:745) med instruktion för Riksdagsförvaltningen.

I den sistnämnda lagen föreslås också att det ska framgå att Riksdagsförvaltningen får ta ut avgifter och bestämma avgifternas storlek för upplåtelse av lägenheter och lokaler inom myndighetens fastigheter och att sådana avgifter ska beräknas på marknadsmässiga grunder.

Chefspensioner

Varje myndighet under riksdagen ska ansvara för åtaganden om chefspensioner till befattningshavare vid myndigheten. Detta medför att myndigheten också ska redovisa sådana åtaganden i enlighet med god redovisningssed (bet. 2013/14:FiU35). En god redovisningssed innebär att en myndighet ska göra en avsättning av det belopp som myndigheten uppskattar att den kommer att behöva betala ut i chefspensioner. Riksdagsstyrelsen gör bedömningen att det i föreskrifterna till lagen tydligt bör framgå att ett åtagande om chefspensioner ska redovisas när det har fattats ett beslut om att chefspension ska betalas ut. Myndigheten bör vid den tidpunkten redovisa åtaganden som en avsättning i sin balansräkning. Vid beräkningen av avsättningens storlek bör myndigheten göra en bedömning av hur mycket den uppskattar att den kommer att betala ut som chefspension under hela åtagandetiden.

Myndigheternas avsättningar för chefspensioner är förvaltningsavgifter, och dessa avgifter ska enligt 6 § andra stycket REA-lagen redovisas mot anslag det budgetår som kostnaden hänför sig till, dvs. på kostnadsmässig grund. Riksdagen har dock med stöd av 6 § sjätte stycket REA-lagen beslutat att Riksrevisionens avsättningar för chefspensioner fr.o.m. räkenskapsåret 2015 ska redovisas mot anslag på utgiftsmässig grund (se bet. 2013/14:FiU35, rskr. 2013/14:299). Detta är därmed ett undantag från huvudregeln och innebär att myndighetens avsättningar för chefspensioner ska redovisas mot anslag det budgetår som utgiften hänför sig till, dvs. det budgetår när utgiften uppkommer och inte det budgetår när avsättningen görs. Mot bakgrund av kommitténs direktiv att föreslå hur ansvaret för och redovisningen av chefspensioner kan förtydligas för alla myndigheter under riksdagen föreslår riksdagsstyrelsen att avsättningar för chefspensioner ska redovisas mot anslag det budgetår till vilket utgiften hänför sig. Med hänsyn till att det är fråga om

att göra ett undantag från en huvudbestämmelse i lag (kostnadsmässig redovisning) bör undantaget enligt riksdagsstyrelsen framgå direkt av lagen.

Den nya bestämmelsen återfinns i 2 kap. 11 § andra stycket andra meningen i den nya lagen.

Riksdagens nämndmyndigheter

Enligt 1 § andra stycket REA-lagen gäller lagen för verksamhet som Riksdagsförvaltningen ansvarar för. REA-lagen är därmed tillämplig när Riksdagsförvaltningen utför ekonomiadministrativa uppgifter åt nämnderna. REA-lagen är däremot inte tillämplig på den verksamhet som nämnderna själva ansvarar för. Den finansiella redovisningen av nämndernas verksamhet framgår av Riksdagsförvaltningens årsredovisning, där de kostnader för nämndernas verksamhet som belastar riksdagens förvaltningsanslag under budgetåret redovisas och en hänvisning görs till nämndernas verksamhetsredogörelser. Detta innebär att den bedömning av intern styrning och kontroll som Riksdagsförvaltningens ledning enligt 37 § tredje stycket REA-lagen ska lämna i årsredovisningen i viss utsträckning kan sägas innefatta nämndernas verksamhet.

Riksdagsstyrelsen anser att redovisningen av nämndernas kostnader ska vara tydlig och anför att en uttrycklig reglering av redovisningen skulle bidra till att öka transparensen gentemot riksdagen och allmänheten. Riksdagsstyrelsen föreslår därför, i enlighet med kommitténs förslag, att det ska framgå av nämndernas instruktioner och av lagen (1980:607) om beslutande organ i frågor om disciplinansvar m.m. beträffande arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter att den årliga verksamhetsredogörelsen också ska innehålla en redovisning av verksamhetens kostnader. Av författningskommentarerna framgår det att kostnaderna lämpligen bör redovisas fördelade på åtminstone kostnader för ledamöter och personal respektive övriga driftskostnader och med föregående års kostnader som referensuppgift.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Den nya lagen och lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2017. Förslagen som rör myndigheternas redogörelser ska tillämpas för första gången i fråga om redogörelserna för kalenderåret 2016.

Tidigare riksdagsbehandling

Vid sin behandling av riksdagsstyrelsens förslag till REA-lag delade utskottet riksdagsstyrelsens bedömning av behovet av ekonomiadministrativa bestämmelser inom riksdagsområdet och tillstyrkte i sak riksdagsstyrelsens förslag till ny lag samt vissa lagändringar som följde av den nya lagen (bet. 2005/06:KU39, rskr. 2005/06:383–385).

Utskottets ställningstagande

Utskottet ser positivt på att det gjorts en översyn av det ekonomiadministrativa regelverket för riksdagens myndigheter, bl.a. för att anpassa och förtydliga bestämmelserna i syfte att säkerställa att lagstiftningen är relevant och ändamålsenlig. Utskottet delar riksdagsstyrelsens bedömning att regelverket till både innehåll och språk ska överensstämma med de regler som gäller för regeringen och dess myndigheter om det inte finns särskilda skäl som motiverar en avvikelse.

Utskottet tillstyrker riksdagsstyrelsens lagförslag.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Framställningen

Framställning 2015/16:RS5 Det ekonomiadministrativa regelverket för riksdagens myndigheter:

1. Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till lag om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter.
2. Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till lag om ändring i lagen (1980:607) om beslutande organ i frågor om disciplinansvar m.m. beträffande arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter.
3. Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till lag om ändring i lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän.
4. Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till lag om ändring i lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen.
5. Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till lag om ändring i lagen (2011:745) med instruktion för Riksdagsförvaltningen.
6. Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till lag om ändring i lagen (2012:880) med instruktion för Valprövningsnämnden.
7. Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till lag om ändring i lagen (2012:881) med instruktion för Statsrådsarvodesnämnden.
8. Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till lag om ändring i lagen (2012:882) med instruktion för Nämnden för lön till riksdagens ombudsmän och riksrevisorerna.
9. Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till lag om ändring i lagen (2012:883) med instruktion för Riksdagens arvodesnämnd.
10. Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till lag om ändring i lagen (2012:884) med instruktion för Riksdagens överklagandenämnd.
11. Riksdagen antar riksdagsstyrelsens förslag till lag om ändring i lagen (2013:353) med instruktion för Partibidragarnämnden.

BILAGA 2

Riksdagsstyrelsens lagförslag

1 Förslag till lag om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter

Härigenom föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § I denna lag finns bestämmelser i anslutning till 9 kap. regeringsformen.

2 § Bestämmelserna i lagen gäller för sådan verksamhet som Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen ansvarar för. Bestämmelser om Riksbanken finns i lagen (1988:1385) om Sveriges riksbank.

Vad som sägs om resultatredovisning i 9 kap. 3 § andra stycket ska dock inte gälla för Riksdagsförvaltningen i fråga om resultatet för riksdagens nämndmyndigheter.

Effektivitet och resultat

3 § I myndighetens verksamhet ska hög effektivitet eftersträvas och godushållning iakttas.

4 § Myndigheten ska för riksdagen redovisa verksamhetens mål och de resultat som uppnåtts.

2 kap. Budgetering och redovisning mot inkomstitlar och anslag

Inkomstitlar och anslag

1 § För budgetering och redovisning av myndighetens inkomster på statens budget ska inkomstitlar för olika slag av inkomster användas.

2 § För budgetering och redovisning av myndighetens utgifter för bestämda ändamål på statens budget ska ramanslag användas.

Budgetering och redovisning på statens budget

3 § Myndighetens inkomster och utgifter ska budgeteras och redovisas brutto på inkomstitlar och anslag med de undantag som anges i 4 §.

4 § Inkomster som myndigheten får disponera ska inte budgeteras och redovisas mot inkomstitlar.

Ska inkomsterna helt eller till en bestämd del täcka utgifterna i en viss verksamhet ska inkomsterna och motsvarande utgifter inte heller budgeteras eller redovisas mot anslag. Om inkomsterna till en obestämd del ska täcka utgifter i en verksamhet ska inkomsterna redovisas mot anslag (netto-redovisning).

Villkor för ramanslag

5 § Myndigheten får tillfälligt överskrida ett anslag genom att en kredit motsvarande högst tre procent av det anvisade anslaget (anslagskredit) tas i anspråk. Följande år ska tillgängliga medel reduceras med ett belopp motsvarande den inanspråkade anslagskrediten.

6 § Myndigheten får använda outnyttjade medel på ett anslag (anslagssparande) under följande år. Outnyttjade medel får dock användas längst två år efter det att anslaget senast var uppfört på statens budget.

7 § Myndigheten får besluta att medel på ett anvisat anslag inte ska användas.

8 § Bestämmelserna i 5–7 §§ gäller inte om riksdagen för ett visst anslag beslutar om andra villkor.

Redovisning mot inkomstitlar och anslag

9 § Redovisning mot inkomstitlar och anslag ska göras enligt 10 och 11 §§, om inte riksdagen beslutar annat.

10 § Inkomster av avgifter ska redovisas mot inkomstitel det budgetår som intäkterna hänför sig till. Övriga inkomster ska redovisas det budgetår som inkomsterna hänför sig till.

Om inkomster med stöd av 4 § andra stycket redovisas mot anslag, ska redovisningen dock göras på samma grund som gäller för de utgifter som redovisas mot anslaget enligt 11 §.

11 § Utgifter för transfereringar ska redovisas mot anslag det budgetår då betalning sker. Utgifter för transfereringar av varor och tjänster ska dock redovisas det budgetår som kostnaderna hänför sig till.

Förvaltningsutgifter ska redovisas mot anslag det budgetår som kostnaderna hänför sig till. Utgifter för särskilda ekonomiska avgångsförmåner ska dock redovisas det budgetår som utgifterna hänför sig till.

Övriga utgifter ska redovisas mot anslag det budgetår som utgifterna hänför sig till.

12 § Redovisning ska ske löpande.

3 kap. Ekonomiska åtaganden

Beställningsbemyndiganden

1 § Myndigheten får för det ändamål och intill det belopp som riksdagen beslutat för budgetåret beställa varor eller tjänster samt besluta om bidrag, ersättning, lån eller liknande som medför utgifter under senare budgetår än det budgeten avser.

Myndigheten får dock utan särskilt bemyndigande göra ekonomiska åtaganden för staten om dessa uppgår till högst tio procent av ett anvisat anslag, dock högst tio miljoner kronor.

När myndigheten begär ett bemyndigande enligt första stycket ska den ange under vilka år det ekonomiska åtagandet beräknas medföra utgifter.

Åtaganden i den löpande verksamheten

2 § Myndigheten får utan särskilt bemyndigande från riksdagen göra sådana ekonomiska åtaganden för staten som är nödvändiga för att den löpande verksamheten ska fungera tillfredsställande.

Myndigheten får dock som hyresgäst eller arrendator inte utan riksdagens bemyndigande ingå hyres- eller arrendeavtal med längre löptid än sex år.

4 kap. Finansiering av investeringar

Anläggningstillgångar som används i myndighetens verksamhet

1 § Anläggningstillgångar som används i myndighetens verksamhet ska, med de undantag som anges i 2–5 §§, inom de låneramar som riksdagen beslutat för budgetåret finansieras med lån i Riksgäldskontoret. Riksgäldskontoret beslutar om ränta och andra villkor för sådana lån.

2 § En anläggningstillgång som används i myndighetens verksamhet får helt eller delvis finansieras med bidrag som mottagits från icke-statliga givare.

3 § En anläggningstillgång som används i myndighetens verksamhet får anskaffas genom att myndigheten ingår ett avtal om hyra eller hyrköp (leasing). Ett sådant avtal får endast ingås om det, sett över tillgångens hela ekonomiska livslängd, leder till en lägre kostnad för staten än anskaffning genom köp.

4 § En anläggningstillgång som används i myndighetens verksamhet och som ingår i en sådan investeringsplan som avses i 5 kap. 3 § får finansieras med sådana försäljningsinkomster som avses i 5 kap. 11 §.

5 § Konstföremål, bostadsrätter och mark samt sådana investeringar som huvudsakligen syftar till att bevara riksbyggnaderna ska oavsett om tillgången används i myndighetens verksamhet eller inte finansieras med anslag.

Andra tillgångar

6 § Tillgångar som inte omfattas av bestämmelserna i 1–5 §§ ska finansieras med anslag.

Rörelsekapital

7 § Myndigheten ska använda ett räntekonto i Riksgäldskontoret för de likvida medel som myndigheten disponerar för sin verksamhet. Myndigheten får disponera de ränteintäkter och ska finansiera de räntekostnader som uppstår på räntekontot.

8 § Rörelsekapital i myndighetens verksamhet får finansieras med kredit på räntekontot. Krediten får, om inte riksdagen beslutar annat, uppgå till högst tio procent av de anslagsmedel som anvisats under året och som myndigheten disponerar för sin verksamhet. Riksgäldskontoret beslutar om ränta och andra villkor för krediten.

Övriga bestämmelser

9 § Bestämmelserna i 1–6 och 8 §§ gäller inte om riksdagen för en viss myndighet eller anskaffning beslutar om någon annan finansiering.

5 kap. Förvärv och överlåtelse av egendom

Inledande bestämmelser

1 § I 2–12 §§ anges grunder för myndighetens förfogande över statens egendom. Bestämmelserna gäller dock inte sådana avgifter som myndigheten får disponera med stöd av 6 kap. 5 § eller försäljning av varor för vilka sådana avgifter tas ut.

Vad som sägs om fast egendom i 2–4 §§ ska även gälla för tomträtt och byggnad som är lös egendom.

Med försäljning avses i 4, 5 och 7–9 §§ även byte.

Fast egendom och bostadsrätt

2 § Riksdagsförvaltningen får förvärva och förvalta fast egendom och bostadsrätt.

3 § Riksdagsförvaltningen ska årligen till riksdagen lämna förslag till en investeringsplan. Planen ska innehålla uppgifter om förvärv och ny- och ombyggnad av fast egendom och bostadsrätt samt förslag till finansiering av investeringarna.

Om kostnaderna för ett investeringsprojekt överstiger 20 miljoner kronor ska projektet särredovisas i investeringsplanen.

4 § Riksdagsförvaltningen får inte utan riksdagens bemyndigande sälja fast egendom.

5 § Riksdagsförvaltningen får besluta att sälja bostadsrätt om egendomen inte längre behövs för myndighetens verksamhet.

Aktier och andelar

6 § Myndigheten får inte utan riksdagens bemyndigande använda statens medel eller övriga tillgångar till att

1. bilda bolag, stiftelser, föreningar eller liknande rättssubjekt,
2. förvärva aktier eller andelar i företag, eller
3. göra kapitaltillskott i sådana rättssubjekt som avses i 1 och 2.

7 § Myndigheten får inte utan riksdagens bemyndigande sälja aktier eller andelar i ett företag.

Annan lös egendom

8 § Myndigheten får besluta att överlåta annan lös egendom än sådan som anges i 5 och 7 §§ om egendomen inte längre behövs för myndighetens verksamhet eller blivit obrukbar eller om den inte anskaffats med statens medel.

Affärsmässighet

9 § Förvärv genom köp eller byte och försäljning ska genomföras affärsmässigt, om inte särskilda skäl talar mot det.

Disposition av försäljningsinkomster

10 § Har riksdagen beslutat om försäljning av egendom som myndigheten förvaltar ska myndigheten redovisa inkomsten mot en inkomsttitel, om inte riksdagen beslutar annat.

11 § Har Riksdagsförvaltningen beslutat om försäljning av bostadsrätt får förvaltningen disponera inkomsten för att finansiera investeringar som ingår i en sådan investeringsplan som avses i 3 §.

12 § Om myndigheten i annat fall än vad som avses i 11 § har beslutat om försäljning av lös egendom får myndigheten disponera försäljningsinkomsterna enligt följande. Har egendomen finansierats

1. med anslag får myndigheten disponera det som återstår av försäljningsinkomsten sedan medel motsvarande egendomens bokförda värde redovisats mot en inkomsttitel,

2. med lån får myndigheten disponera det som återstår av försäljningsinkomsten sedan lånet har lösts,
3. på något annat sätt får myndigheten disponera hela försäljningsinkomsten. Om inkomsten från en försäljning av egendom som avses i första stycket i uppgår till ett mindre belopp får myndigheten disponera hela inkomsten. Inkomster får endast disponeras i den verksamhet där den sålda egendomen har använts.

6 kap. Avgifter

Rätten att ta ut och beräkna avgifternas storlek

1 § Myndigheten får ta ut avgifter och bestämma avgifternas storlek för varor och tjänster som den tillhandahåller endast om det följer av 2 eller 3 §, av en annan lag eller av ett särskilt bemyndigande av riksdagen.

2 § Myndigheten får, om det är förenligt med myndighetens uppgifter enligt lag, mot avgift tillhandahålla

1. tidskrifter och andra publikationer,
2. informations- och kursmaterial,
3. konferenser och kurser,
4. lokaler,
5. utrustning,
6. offentlig inköps- och resurssamordning, och
7. information i elektronisk form.

Varor och tjänster enligt första stycket får tillhandahållas bara om verksamheten är av tillfällig natur eller av mindre omfattning.

3 § Riksdagsförvaltningen och Riksrevisionen får ta ut avgifter för kopior, avskrifter och utskrifter av allmänna handlingar.

För Riksdagens ombudsmän finns särskilda bestämmelser om sådana avgifter som avses i första stycket i 27 § lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän.

4 § Avgifter ska, om inte riksdagen beslutar annat, beräknas så att de högst täcker myndighetens kostnader för verksamheten. Avgifter som avses i 3 § första stycket ska dock bestämmas med ledning av de regler som gäller för statliga myndigheter i allmänhet.

Disposition av avgiftsinkomster

5 § Myndigheten får disponera avgiftsinkomster enligt 2 och 3 §§ samt avgiftsinkomster från frivilligt efterfrågade varor och tjänster som myndigheten tillhandahåller.

7 kap. Donationer

Mottagande av donationer

1 § Myndigheten får ta emot en donation, om ändamålet med donationen har ett nära samband med myndighetens verksamhet. En donation får inte tas emot om den kan rubba förtroendet för myndigheten eller skada myndighetens anseende.

Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen får inte ta emot en donation om den riskerar att begränsa självständigheten i den granskande verksamheten.

2 § Myndigheten får inte ta emot en donation utan riksdagens medgivande om den överlåtna egendomen

1. utgörs av fast egendom, tomträtt, byggnad som är lös egendom eller bostadsrätt och egendomen ska behållas av staten längre än två år efter det att myndigheten får fri dispositionsrätt till egendomen,
2. utgörs av aktier eller andelar i ett företag,
3. inte får avyttras, eller
4. skulle medföra ett ökat behov av medel från statens budget för myndigheten.

Om egendomen utgörs av ett kulturföremål får myndigheten ta emot egendomen trots att den inte får avyttras.

8 kap. Kompensation för ingående mervärdesskatt

1 § Myndigheten har rätt till kompensation för belopp, motsvarande ingående skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200), som hänför sig till verksamheten.

Myndigheten har dock inte rätt till kompensation om den ingående skatten omfattas av begränsningar i avdragsrätten enligt 8 kap. 9, 10, 15 eller 16 § mervärdesskattelagen.

9 kap. Redovisningsskyldighet och revision

Allmänt om redovisningen

1 § Myndigheten är redovisningsskyldig inför riksdagen för den verksamhet den bedriver och för de tillgångar som myndigheten förvaltar och förfogar över. Redovisningsskyldigheten omfattar även myndighetens skulder och övriga ekonomiska åtaganden.

God redovisningssed och rättvisande bild

2 § Myndigheten är bokföringsskyldig. Bokföring och redovisning i myndigheten ska fullgöras på ett sätt som stämmer överens med god redovisningssed.

Redovisningen ska ge en rättvisande bild av verksamheten, det ekonomiska resultatet och ställningen samt förvaltningen av myndighetens tillgångar.

Årsredovisning

3 § Myndigheten ska senast den 22 februari varje år lämna en årsredovisning till riksdagen för det senast avslutade räkenskapsåret.

Årsredovisningen ska bestå av resultatredovisning, resultaträkning, balansräkning, anslagsredovisning och noter. Myndigheten ska i årsredovisningen även lämna information om andra förhållanden av väsentlig betydelse för riksdagens uppföljning och prövning av verksamheten.

4 § Årsredovisningen ska skrivas under av myndighetens ledning.

Underskriften innebär att ledningen intygar att årsredovisningen ger en rättvisande bild av verksamhetens resultat och av kostnader, intäkter och myndighetens ekonomiska ställning.

Ledningen ska i anslutning till underskriften lämna en bedömning av om den interna styrningen och kontrollen vid myndigheten är betryggande.

Revision

5 § Myndighetens verksamhet ska granskas genom revision. Bestämmelser om revision finns i lagen (2002:1022) om revision av statlig verksamhet m.m. och lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen.

6 § Myndigheten ska årligen redovisa för riksdagen vilka åtgärder som myndigheten har vidtagit eller avser att vidta med anledning av revisionens iakttagelser.

Intern styrning och kontroll

7 § Myndighetens ledning ska säkerställa att det vid myndigheten finns en intern styrning och kontroll som fungerar på ett betryggande sätt.

Internrevision

8 § Vid myndigheten ska det finnas en internrevision.

Myndigheten får samordna sin internrevision med en annan myndighet.

9 § Internrevisionen ska utifrån en analys av verksamhetens risker självständigt granska om ledningens interna styrning och kontroll är utformad så att myndigheten med rimlig säkerhet fullgör sitt verksamhetsansvar.

10 § Internrevisionen ska bedrivas enligt god sed för internrevision och internrevisorer.

11 § Myndighetens ledning ska besluta om riktlinjer och revisionsplan för internrevisionen och om åtgärder med anledning av internrevisionens iakttagelser och rekommendationer.

Rapportering till statens informationssystem för budgetering och uppföljning

12 § Rapportering till statens informationssystem för budgetering och uppföljning ska ske på det sätt och i den omfattning som gäller för statliga myndigheter i allmänhet.

10 kap. Övriga bestämmelser

Föreskrifter

1 § Riksdagsförvaltningen får, efter att ha gett Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen tillfälle att yttra sig, meddela föreskrifter om tillämpningen av denna lag. Sådana föreskrifter får inte begränsa Riksdagens ombudsmäns eller Riksrevisionens självständighet i den granskande verksamheten.

Överklagande

2 § Beslut enligt denna lag får inte överklagas.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017, då lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen upphör att gälla.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1980:607) om beslutande organ i frågor om disciplinansvar m.m. beträffande arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (1980:607) om beslutande organ i frågor om disciplinansvar m.m. beträffande arbetstagare hos riksdagen och dess myndigheter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Riksdagsstyrelsen utfärdar instruktion för Riksdagens ansvarsnämnd och utser dess ledamöter.

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret.

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret. *I redogörelsen ska nämnden också redovisa verksamhetens kostnader.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
 2. Lagen ska tillämpas första gången i fråga om nämndens redogörelse för kalenderåret 2016.

¹ Senaste lydelse 2012:891.

3 Förslag till lag om ändring i lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (1986:765) med instruktion för Riksdagens ombudsmän ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §²

Enligt 13 kap. 2 § riksdagsordningen är chefsjustitieombudsmannen administrativ chef och bestämmer inriktningen av verksamheten i stort. Chefsjustitieombudsmannen ansvarar inför riksdagen för verksamheten och ska se till att den bedrivs effektivt och enligt gällande rätt, att den redovisas på ett tillförlitligt och rättvisande sätt samt att Riksdagens ombudsmän hushållar väl med statens medel.

Chefsjustitieombudsmannen ska, efter samråd med övriga ombudsmän, i arbetsordning meddela bestämmelser om organisationen av verksamheten och om ansvarsområden för var och en av ombudsmännen, besluta om verksamhetsplan för myndigheten samt besluta om årsredovisning och förslag till anslag på *statsbudgeten* för Riksdagens ombudsmän.

Bestämmelser om internrevision finns i *lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksdagens revisionen*.

Chefsjustitieombudsmannen ska, efter samråd med övriga ombudsmän, i arbetsordning meddela bestämmelser om organisationen av verksamheten och om ansvarsområden för var och en av ombudsmännen, besluta om verksamhetsplan för myndigheten samt besluta om årsredovisning och förslag till anslag på *statens budget* för Riksdagens ombudsmän.

Bestämmelser om internrevision och intern styrning och kontroll finns i *lagen (2016:0000) om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

² Senaste lydelse 2014:802.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen

Härigenom föreskrivs att 4 a, 5, 12 och 18 §§ lagen (2002:1023) om Riksrevisionen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 a §¹

Riksrevisorn med administrativt ansvar beslutar om förslag till anslag för Riksrevisionen på *statsbudgeten*. Riksrevisorn med administrativt ansvar beslutar även om årsredovisningen för Riksrevisionen.

Riksrevisorn med administrativt ansvar beslutar om förslag till anslag för Riksrevisionen på *statens budget*. Riksrevisorn med administrativt ansvar beslutar även om årsredovisningen för Riksrevisionen.

5 §²

Riksrevisorn med administrativt ansvar beslutar om arbetsordning och verksamhetsplan samt de ekonomi- och personaladministrativa föreskrifter som ska gälla för den egna verksamheten och som inte ska *beslutas* av Riksdagsförvaltningen enligt 7 § 1 och 2 lagen (2011:745) med instruktion för Riksdagsförvaltningen eller av *riksdagsstyrelsen* enligt 46 § lagen (2006:999) med *ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen*.

Riksrevisorn med administrativt ansvar beslutar om arbetsordning och verksamhetsplan samt de ekonomi- och personaladministrativa föreskrifter som ska gälla för den egna verksamheten och som inte ska *meddelas* av Riksdagsförvaltningen enligt 7 § 1 lagen (2011:745) med instruktion för Riksdagsförvaltningen eller *10 kap. 1 § lagen (2016:000) om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter*.

Enligt de förutsättningar som anges i 6 § första stycket 2 och 3 lagen (1994:260) om offentlig anställning får riksrevisorn med administrativt ansvar i särskilda fall besluta att endast svenska medborgare får vara anställda inom Riksrevisionen.

12 §³

Riksrevisorerna ska för Riksrevisionens parlamentariska råd redovisa arbetet i de viktigaste granskningarna och hur granskningsplanen följs.

¹ Senaste lydelse 2010:1421.

² Senaste lydelse 2011:750.

³ Senaste lydelse 2010:1421.

Innan ett beslut enligt 4 a § om förslag till anslag på *statsbudgeten* för Riksrevisionen fattas ska riksrevisorn med administrativt ansvar redogöra för förslaget för Riksrevisionens parlamentariska råd.

Innan ett beslut enligt 4 a § om förslag till anslag på *statens budget* för Riksrevisionen fattas ska riksrevisorn med administrativt ansvar redogöra för förslaget för Riksrevisionens parlamentariska råd.

18 §⁴

Bestämmelser om internrevision finns i *lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen*.

Bestämmelser om internrevision och intern styrning och kontroll finns i *lagen (2016:0000) om budget och ekonomiadministration för riksdagens myndigheter*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

⁴ Senaste lydelse 2011:750.

5 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:745) med instruktion för Riksdagsförvaltningen

Härigenom föreskrivs att 4, 7, 10 och 11 §§ lagen (2011:745) med instruktion för Riksdagsförvaltningen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Riksdagsförvaltningen får

1. inom myndighetens fastigheter upplåta lägenheter och lokaler,
2. inom sitt verksamhetsområde tillhandahålla varor och tjänster för vilka avgifter får tas ut.

Riksdagsförvaltningen bestämmer avgifternas storlek.

Riksdagsförvaltningen får inom myndighetens fastigheter upplåta lägenheter och lokaler. För sådana upplåtelser får avgifter tas ut. Avgifterna ska beräknas på marknadsmässiga grunder.

Riksdagsförvaltningen får även inom sitt verksamhetsområde tillhandahålla varor och tjänster för vilka avgifter får tas ut. Riksdagsförvaltningen bestämmer avgifternas storlek.

7 §

Riksdagsförvaltningen får

1. meddela ekonomiadministrativa föreskrifter enligt 46 § lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen för riksdagens myndigheter utom Riksbanken och Riksrevisionen,

2. meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av centrala kollektivavtal som Riksdagsförvaltningen ingått,

3. meddela personaladministrativa föreskrifter i övrigt för riksdagens myndigheter utom Riksrevisionen,

4. meddela föreskrifter om att endast den som är svensk medborgare får ha en viss anställning vid Riksdagsförvaltningen, och

Riksdagsförvaltningen får

1. meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av centrala kollektivavtal som Riksdagsförvaltningen ingått,

2. meddela personaladministrativa föreskrifter i övrigt för riksdagens myndigheter utom Riksrevisionen,

3. meddela föreskrifter om att endast den som är svensk medborgare får ha en viss anställning vid Riksdagsförvaltningen, och

5. inom sitt verksamhetsområde meddela föreskrifter utöver vad som följer av punkterna 1–4.

4. inom sitt verksamhetsområde meddela föreskrifter utöver vad som följer av punkterna 1–3.

10 §

Styrelsen beslutar om

1. framställningar och redogörelser till riksdagen,

2. Riksdagsförvaltningens årsredovisning och förslag till budget för riksdagen och Riksdagsförvaltningen,

3. åtgärder med anledning av Riksrevisionens rapporter över Riksdagsförvaltningens verksamhet och den redovisning som styrelsen ska lämna till riksdagen enligt 44 § lagen (2006:999) med ekonomistatistiska bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen,

4. Riksdagsförvaltningens arbetsordning och verksamhetsplan,

5. föreskrifter som enligt denna lag eller andra författningar får meddelas av Riksdagsförvaltningen och som inte enligt 21 § får meddelas av riksdagsdirektören,

6. slutande av kollektivavtal med arbetstagarnas huvudorganisationer, avbrytande av andra förhandlingar än förhandlingar i tvister om avtal, lock-outer eller andra stridsåtgärder samt andra förhandlingsfrågor som är av principiell natur eller har större ekonomisk betydelse eller är gemensamma för riksdagens myndigheter,

7. anställning av en biträdande riksdagsdirektör, avdelningschefer, chefer för utskottskanslier och en chef för EU-nämndens kansli,

8. lön och andra anställningsförmåner för riksdagsdirektören, och

Styrelsen beslutar om

1. framställningar och redogörelser till riksdagen,

2. Riksdagsförvaltningens årsredovisning och förslag till budget för riksdagen och Riksdagsförvaltningen,

3. åtgärder med anledning av Riksrevisionens rapporter över Riksdagsförvaltningens verksamhet och den redovisning som styrelsen ska lämna till riksdagen enligt 9 kap. 6 § lagen (2016:0000) om budget och ekonomistatistiska bestämmelser för riksdagens myndigheter,

4. Riksdagsförvaltningens arbetsordning och verksamhetsplan,

5. föreskrifter som enligt denna lag eller andra författningar får meddelas av Riksdagsförvaltningen och som inte enligt 21 § får meddelas av riksdagsdirektören,

6. slutande av kollektivavtal med arbetstagarnas huvudorganisationer, avbrytande av andra förhandlingar än förhandlingar i tvister om avtal, lock-outer eller andra stridsåtgärder samt andra förhandlingsfrågor som är av principiell natur eller har större ekonomisk betydelse eller är gemensamma för riksdagens myndigheter,

7. anställning av en biträdande riksdagsdirektör, avdelningschefer, chefer för utskottskanslier och en chef för EU-nämndens kansli,

8. lön och andra anställningsförmåner för riksdagsdirektören, och

9. sådana frågor som är av större vikt eller principiell betydelse eller som riksdagsdirektören hänskjuter till styrelsen.

9. sådana frågor som är av större vikt eller principiell betydelse eller som riksdagsdirektören hänskjuter till styrelsen.

11 §

Bestämmelser om styrelsens ansvar för internrevision finns i *lagen (2006:999) med ekonomiadministrativa bestämmelser m.m. för Riksdagsförvaltningen, Riksdagens ombudsmän och Riksrevisionen*.

Bestämmelser om styrelsens ansvar för internrevision *och intern styrning och kontroll* finns i *lagen (2016:0000) om budget och ekonomi-administration för riksdagens myndigheter*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:880) med instruktion för Valprövningsnämnden

Härigenom föreskrivs att 13 § lagen (2012:880) med instruktion för Valprövningsnämnden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret.

Föreslagen lydelse

13 §

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret. *I redogörelsen ska nämnden också redovisa verksamhetens kostnader.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
 2. Lagen ska tillämpas första gången i fråga om nämndens redogörelse för kalenderåret 2016.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:881) med instruktion för Statsrådsarvodesnämnden

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (2012:881) med instruktion för Statsrådsarvodesnämnden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret.

Föreslagen lydelse

12 §

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret. *I redogörelsen ska nämnden också redovisa verksamhetens kostnader.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
 2. Lagen ska tillämpas första gången i fråga om nämndens redogörelse för kalenderåret 2016.

8 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:882) med instruktion för Nämnden för lön till riksdagens ombudsmän och riksrevisorerna

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (2012:882) med instruktion för Nämnden för lön till riksdagens ombudsmän och riksrevisorerna ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret.

Föreslagen lydelse

12 §

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret. *I redogörelsen ska nämnden också redovisa verksamhetens kostnader.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
 2. Lagen ska tillämpas första gången i fråga om nämndens redogörelse för kalenderåret 2016.

9 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:883) med instruktion för Riksdagens arvodesnämnd

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (2012:883) med instruktion för Riksdagens arvodesnämnd ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret.

Föreslagen lydelse

12 §

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret. *I redogörelsen ska nämnden också redovisa verksamhetens kostnader.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
 2. Lagen ska tillämpas första gången i fråga om nämndens redogörelse för kalenderåret 2016.

10 Förslag till lag om ändring i lagen (2012:884) med instruktion för Riksdagens överklagandenämnd

Härigenom föreskrivs att 12 § lagen (2012:884) med instruktion för Riksdagens överklagandenämnd ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret.

Föreslagen lydelse

12 §

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret. *I redogörelsen ska nämnden också redovisa verksamhetens kostnader.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
 2. Lagen ska tillämpas första gången i fråga om nämndens redogörelse för kalenderåret 2016.

11 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:353) med instruktion för Partibidragsnämnden

Härigenom föreskrivs att 13 § lagen (2013:353) med instruktion för Partibidragsnämnden ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret.

Föreslagen lydelse

13 §

Nämnden ska senast den 22 februari varje år till riksdagen lämna en redogörelse för sin verksamhet under det senaste kalenderåret. *I redogörelsen ska nämnden också redovisa verksamhetens kostnader.*

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2017.
 2. Lagen ska tillämpas första gången i fråga om nämndens redogörelse för kalenderåret 2016.